

ærede Medlem, naar Skilsmissernes Antal vil tage af, og naar de bør tage af. Det er, naar Ægteskaberne bliver gode og lykkelige, og det vil de blive i større Omfang, naar dette Lovforslag er vedtaget. Der er ingen Grund til at beklage, at der er mange Skilsmisser, men der er Grund til at beklage, at der er mange Ægteskaber, som er saa slette, at de bør ophæves. Det er meget svært nu at faa Skilsmisse, og Ægteskabet skal være virkelig ulykkeligt, til virkelig Pine for Ægtefællerne og til virkelig Skade for alle de Forhold, som Ægteskabet skulde beskytte, inden man kan opnaa Skilsmisse. Naar Skilsmissernes Antal dog er stigende, er det, fordi der er et stigende Antal af ulykkelige Ægteskaber, og dette beror igen paa en Lovgivning, som ingenlunde er tidssvarende. Derfor skal vi over til en anden Lovgivning, en Lovgivning, som stiller Hustruen ved Mandens Side i Hjemmet, saaledes at Hustruen, hvad Hjemmets Ækonomi angaar, har lige Ret med Manden, og at hun, navnlig hvad angaar Børnenes Opdragelse, Raadigheden over Børnene og Bestemmelsesretten over Børnene i det hele, er jævnbyrdig med Manden. Vi har nu en Ægteskabslovgivning, ifølge hvilken en Mand uden Hustruens Samtykke kan fjerne Børnene fra Hjemmet og anbringe dem et Sted, som Hustruen ikke kender, uden at hun kan faa at vide, hvor hendes egne Børn er, og det behøver Manden ikke at give nogen Grund for og ikke at have nogen Grund til at gøre, han har dog Lovten paa sin Side, naar han gør det. En saadan Lovgivning er ikke nu til Dags en tidssvarende Ægteskabslovgivning, den trænger til Forandring, til den Forandring, som den netop vil faa ved Vedtagelsen af dette Lovforslag.

Jessen: Saavel den ærede Ordfører (Elna Munch) som den højtærede Justitsminister har sagt en hel Del af det, som jeg havde tænkt at sige, og jeg skal derfor fatte mig kort, men et Par Bemærkninger vil jeg gerne have Lov til at gøre. Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde bl. a., at dette Lovforslag var pisket frem i Udvalget, og at det vilde være en Overrumpling af Befolkningen. Det maa jeg bestemt protestere imod, saaledes som den højtærede Justitsminister allerede har gjort. Arbejdet i Udvalget har været fremmet med jævnt og roligt Hast; der har ikke været Tale om at piske noget som helst frem, der har været givet en saa rigelig Tid til at stille Ændringsforslag, og Ændringsfor-

slagene er drøftede saa grundigt og indgaaende, at der ikke kan være Tale om nogen Overrumpling, i hvert Fald ved Udvalgsarbejdet. At det ærede Medlem og maaske Venstre i det hele har forsømt at oplyse Befolkningen om dette Lovforslag, bliver virkelig deres Sag. Men for øvrigt tror jeg slet ikke, det er Tilfældet. Jeg tror tværtimod, at et Lovforslag sjældent i den Grad som dette har været Genstand for Diskussion i Pressen. Jeg tror, samtlige Landets Blade har bragt lange Artikler om Ægteskabslovsforslaget, dens Indhold og enkelte Bestemmelser. Det er derfor ganske urimeligt, at det ærede Medlem taler om, at der skulde ske en Overrumpling, hvis dette Lovforslag blev vedtaget.

Jeg er unægtelig noget overrasket over Venstres og det konservative Folkepartis Stilling her ved tredie Behandling, thi Udtalelserne ved første Behandling fra begge disse Partiers Side var ganske anderledes velvillige, end de er nu ved tredie Behandling. Der er gennem Udvalgsarbejdet i ikke ringe Grad sket en Imødekommen overfor de Indvendinger, der blev fremsat mod enkelte Bestemmelser; vi har paa adskillige Punkter strakt os langt, og hverken fra Venstres eller fra det konservative Folkepartis Side vil man kunne paastaa, at Lovforslaget nu er ringere, end da det forelaa til første Behandling, og den Gang udtalte man sig, som sagt, ganske anderledes rosende om det. Det forekommer mig ligeledes mærkeligt, at man fra disse to Partiers Side nu gaar saa stærkt i Rette med Lovforslaget, og navnlig, at det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) rejser sig til Protest imod, at man giver den gifte Kvinde en bedre Stilling, end hun har haft hidtil. Hvad der sker ved Lovforslaget, er nemlig det, at man regner med, at den gifte Kvinde er et Menneske med Menneskerettigheder og Krav paa at faa en værdigere Stilling i Ægteskabet og i Samfundet end den, hun har haft hidtil. Navnlig da jeg ved, at Føreren for det ærede Parti netop er den Mand, som i sin Tid udtalte de historiske Ord, at man skal rose sin Kone, undrer det mig nu at se dette Parti gaa saa stærkt imod, at den gifte Kvinde faar en Stilling, der netop svarer til, hvad det ærede Medlem sagde, man skulde gøre overfor sin Kone.

Hvad der sker ved dette Lovforslag, er i Virkeligheden ikke andet, end at man imødekommer den Udvikling, som allerede er foregaaet. Man lovgiver paa et Om-